

ת.א. 34598-01-24
בפני כב' הש' איתמר סיון

בבית משפט השלום
בכפר סבא
נערך ונחתם ביום 15.7.26

התובעים :
1. עזבון המנוח יואב טייב ז"ל, ת"ז 324482900
2. יהודית טייב, ת"ז 324482918 אפוטרופא
2. ג'סיקה כמיה טייב אוגוסט, ת"ז 324482926

מרחוב בלפור 82, בת ים 5963110
טלפון: 054-3166617

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254)
ו/או יגאל רסקין

מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 פקס': 077-3180983

– נ ג ד –

הנתבע :
מדינת ישראל – משרד הבריאות מרכז רפואי שיבא, תל השומר
מרחוב דרך שיבא 2, רמת גן
באמצעות ב"כ עוה"ד י.בייניש ורח'
מרח' קרן היסוד 38, בניין דוד, ירושלים 94188
טל': 02-6253395; פקס: 02-6250165
דוא"ל: office@bivlaw.co.il

כתב תביעה מתוקן

הזמנה לדין

הואיל והתובעים הגישו כתב תביעה נגדך, המצורף בזאת, אתה מוזמן להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

לתשומת ליבך, אם לא תגיש כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 תהיה לתובעים הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. תיאור תמציתי של בעלי הדין:

1. הנתבע הינו בית חולים (להלן: "בית החולים") הרשום בפנקס בתי החולים לפי תקנות בריאות העם (רישום בתי חולים) תשכ"ו-1966 והינו מעבידם ו/או שולחם של רופאי בית החולים וצוות עובדיו, אשר טיפלו בתובעת 1.
2. התובע 1 הינו עזבון המנוח, מר יואב טייב ז"ל, אשר אושפז במועדים הרלוונטיים בבית החולים שיבא, בתל השומר (להלן: "הנתבע").
3. בתאריך 20.10.25 נפטר מר טייב ז"ל והלך לבית עולמו.
4. התובעות 2-3 הן אלמנתו ובתו של המנוח והירשות בהתאם לצו הירושה שניתן ביום 29.12.2025

רצ"ב צו הירושה, מסומן "כנספח 1".

ב. הסעד המבוקש:

1. מחמת רשלנות הנתבע נפגע המנוח והוא עתר לקבלת פיצויים בגין נזקיו.
2. בעטייה של רשלנות הנתבע, המנוח אשר טופל במחלקת נפגעי ראש, נפגע, בין היתר, פגיעות אורתופדיות קשות והפך לסיעודי עם קושי בביצוע תפקודים יומיומיים בסיסיים.
3. מאז התאונה מתקשה התובע בביצוע פעולות יומיומיות שונות ובניהול משק ביתו, הוא תלוי בעזרת הזולת ויזקק לעזרה וסיוע גם בעתיד.
4. עקב מגבלותיו הנובעות מהתאונה, ובשים לב לאופיין של חבלותיו, נזקק המנוח להוצאות ניידות, הסעות מיוחדות, מוניות ועזרים להליכה והוא יזקק לכך גם בעתיד
5. להלן פירוט נזקי התובעים:

א. נזק מיוחד:

180,000 ₪	(1) הפסדי השתכרות בעבר-
110,000 ₪	(2) עזרת הזולת בעבר –
48,500 ₪	(3) הוצאות רפואיות ופארה רפואיות ונסיעות לטיפולים בעבר –
62,000 ₪	(4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעבר –
38,000 ₪	(5) הוצאות התאמת מגורים, הנגשה ואביזרים בעבר -

ב. נזק כללי:

כב' בית המשפט מתבקש לפסוק לתובעים פיצוי הולם בגין נזקיהם, בין היתר, בראשי הנזק הבאים:

(1) הפסדי השתכרות בעתיד, על-פי מידת מוגבלותו התפקודית של המנוח, או, לחילופין, בהתאם לשיעור נכותו הרפואית, לרבות הפסדים בתקופת הפנסיה.

(2) עזרת הזולת בעתיד.

(3) הוצאות רפואיות ופארה-רפואיות ונסיעות לטיפולים בעתיד.

(4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעתיד.

(5) הוצאות שידרשו להמשך שיקום התובע 2 בעתיד.

(6) הוצאות רכישת אבזרי וציוד לנכים לרבות אחזקתם והחלפתם.

(7) הוצאות חשמל והוצאות כביסה מוגברות.

(8) הוצאות התאמת מגורים בעתיד.

(9) פיצוי בגין נזקיו הלא ממוניים של התובע 2.

ג. תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה:

6. בתאריך 14.2.2018 אושפז המנוח במחלקת שיקום נוירולוגי של הנתבע מחמת פגיעת ראש בעטייה של תאונה בה היה מעורב. התובע אושפז בחדר במחלקה ובו תנאי מחיה בסיסיים לצורך שהותו. בני משפחה שהו לצד מיטת המנוח וסייעו לו בביצוע תפקודי היומיום.

7. בתאריך 23.3.2018, בשעת לילה, נזקק המנוח להתפנות ואחיו, אשר שהה אותה העת לצידו, סייע לו לקום ממיטתו. עת פסע לכיוון השירותים החליק המנוח כתוצאה משלולית נוזל שנקווה בסמוך למקרר והוא נחבל בגופו (להלן: "התאונה 1").

8. המנוח פונה לקבלת טיפול רפואי ואובחן שבר של צוואר הירך משמאל אשר הצריך ניתוח וביום 27.3.2018 נותח לצורך החלפה של מפרק הירך, וביום 29.3.2018 הוחזר לאשפוז במחלקת שיקום נוירולוגי.

9. אם לא די בכך, המנוח אשר בנוסף על הגורמים בעטיים אושפז נזקק מחמת רשלנות הנתבע להחלפת מפרק ירך כאמור, הוחזר לאשפוז וחרף חומרת מצבו והצורך המתחייב בנסיבות בשמירה והנגשת סיוע ואמצעים בטיחותיים. אלה, לא בוצעו ע"י הנתבע, ובתאריך 30.4.2018 נזקק המנוח לטיפול וביצוע רדוקציה סגורה לאחר שהחליק ממיטת חוליו, נפל ונחבל (להלן: "התאונה השניה").

10. התובעים יטענו, כי אינם יודעים ולא יכולים היו לדעת מה היו הסיבות המדויקות שגרמו לתאונה, כי התאונה נגרמה כתוצאה מחפץ/ים שהיו בשליטתם המלאה של הנתבע, וכי עצם אירוע התאונה מתיישב עם מסקנה של התרשלות מצד הנתבע יותר מאשר עם מסקנה הפוכה, ועל כן, על הנתבע הנטל להוכיח, כי לא באשמו אירעה התאונה.

11. בנוסף יטענו התובעים כי המדובר הוא בחפץ מסוכן אשר היה בבעלות ו/או בשליטת הנתבע וכי גם מן הטעם הזה על הנתבע להוכיח כי לא באשמו אירעה התאונה.

12. לחילופין, יטענו התובעים, כי התאונה אירעה מחמת הפרת חובות חקוקות ע"י הנתבע ו/או עקב התרשלותו, אשר באו לידי ביטוי, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים :

הנתבע

- (א) לא דאג לספק חולים סביבה בטוחה ונטולת מפגעים.
- (ב) התרשל בשמירה על בטיחות המטופלים והשגחה למניעת מפגעים ונפילות.
- (ג) לא נקט אמצעים סבירים ו/או בכלל על מנת למנוע פגיעה ממטופלים השוהים באשפוז/שיקום.
- (ד) לא הקפיד על הטמעה ו/או יישום הדרכות ונוהלי משרד הבריאות.
- (ה) לא העסיק עובדי סיעוד ו/או צוות רפואי מיומנים ומנוסים לשמירה על בטיחות המטופלים.
- (ו) התרשל בהשגחה המתבקשת והנדרשת ביחס למטופלים המאושפזים במחלקת שיקום.
- (ז) לא עשה דבר ו/או לא עשה די למניעת מפגעים.
- (ח) התרשל בהנגשה ובסיפוק אמצעי עזר מקום בו הדבר דרוש ומתבקש.
- (ט) התרשל בכך שלא הקפיד ו/או דאג כי המעקות ואמצעי הבטיחות יפעלו את פעולתם.
- (י) פעלה בחוסר זהירות ו/או בחוסר אכפתיות.
- (יא) לא פעל לתחזוקת מתקני האשפוז על המצוי בהם תוך סיכון חיי המטופלים.
- (יב) פעל בשוויון נפש אל מול הסיכונים הגלומים במוסדו.
- (א) לא פעלה כפי שבית חולים סביר וזהיר היה פועל בנסיבות העניין.

(ב) הפרו חובותיהם החקוקות בסעיפים 5, 17, 21, 22 לחוק זכויות החולה, תשנ"ן-1996, חוזר מינהל הסיעוד- משרד הבריאות-חוזר מס' 145/19.

13. כאמור, לאחר התאונה הראשונה אושפז התובע במחלקה האורתופדית ותחת הרדמה נותח לצורך החלפה חלקית של מפרק הירך משמאל. לאחר אשפוז הועבר להמשך אשפוז במסגרת המחלקה לשיקום נפגע ראש וטופל בין היתר באמצעות טיפולי פיזיותרפיה במטרה להקנות לו מיומנויות תנועה לאחר הניתוח.

14. בטרם הספיק לרכוש מיומנויות תנועה ויציבה הוחזר כאמור למחלקת שיקום נפגעי ראש ומשלא אובטחה שהייתו ונוכחותו נפל ממיטתו ונחבל פעם נוספת.

15. על אף אשפוזו והטיפול לו נזקק, עובר לתאונות, היה המנוח עצמאי ונייד, ולאחר התאונות ותוצאותיהן, נזקק לכיסא גלגלים ועזרים בנוסף לצורך בקבלת טיפולים רפואיים ומעקב אורתופדי אינטנסיבי.

16. בנוסף, חלה החמרה במצבו הנפשי ומצבו הכללי הלך והתדרדר. ומחמת מגבלותיו והקושי בניידות ידע עוד מספר חבלות ונפילות ונפגע הן בגפיים והן בראשו ובעמוד השדרה.

17. מחמת חוסר יכולתו להתנייד הלך, בנוסף על ההחמרה במצבו הקוגניטיבי הוחמר מצבו הנפשי, כושרו נפגע משמעותית כאמור, הוא עלה במשקל ומצבו הכללי, לרבות איברים נוספים הורע.

רצ"ב תעודות רפואיות, מסומנות "כנספח 2"

18. ד"ר ראובן לנגר, מומחה לרפואת שיקום, אשר בדק את התובע קבע כדלקמן:

" מר טייב נכנס ישוב בכיסא גלגלים. שיתף פעולה בצורה חלקית. לא תמיד דיבר לעניין וקוו המחשבה לא תמיד היה רציף. הרושם הינו של בלבול. נראה שהזיכרון פגוע. מזיז את 4 הגפיים אך קיימת חולשה כללית. לא מצאתי הבדלי צד. מוסר על ירידה בתחושה שטחית בכף רגל שמאל, בצד הפנימי פצע כרוני שלא מגליד מזה זמן רב. לבקשתי קם לעמידה בכבדות ובתמיכה של משענות הכיסא ואשתו. ללא תמיכה נוטה ליפול. לא מסוגל לעבוד ללא תמיכה מסיבית של הזולת עקב לקוי בשיווי משקל. בתמיכה מבצע צעדים אך מדובר בהליכה לא יעילה עם נטיה ליפול שמר טייב לא מנסה לתקן. מבחינה תפקודית מר טייב אוכל בכוחות עצמו אוכל שמגישים לו מוכן לאכילה. זקוק להשגחה והדרכה במקלחת והלבשה. נמצא בבית בחוסר מעש".

19. ד"ר לנגר קובע בפרק הנכות כדלקמן:

"מבחינה אורתופדית נכותו הינה של 30% לצמיתות על פי סעיף 48(1)(ז) לתקנות הביטוח הלאומי."

20. עוד קובע ד"ר לנגר כי יש צורך בטיפולים פיזיקאליים בהיקף של פעמיים בשבוע לשמירה על מצבו הגופני, ובהמשך, ככל ויהיה שיפור במצבו הנפשי טיפולי הידרותרפיה והמשך טיפולים.

21. ד"ר לנגר קובע כי יש צורך בהשגחה וסיוע בכל פעולות היום-יום ועזרה מלאה בניהול משק ביתו.

22. עוד קבע המומחה כי יש צורך בניידות והסעות.

רצ"ב חוות דעת ד"ר לנגר, מסומנת "כנספח 3".

23. התובע אשר היה מאושפז מחמת תאונה במחלקת שיקום נוירולוגי התמודד עם פגיעת ראש, אולם, היה עצמאי ונייד. לאחר התאונות ובעטיין הפך התובע אשר, היה עצמאי כאמור, למוגבל ללא יכולת להשתלב במעגל העבודה.

24. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה נזקק התובע להשגחה והוא תלוי בעזרת הזולת במידה רבה לאורך שעות היממה ויזקק לה גם בעתיד.

25. בעטיין של התאונות נזקק התובע להוצאות התאמת מגורים, רכישת עזרים והנגשה והוא יזדקק להוצאות אלה גם בעתיד.

26. בעטיין של התאונות נזקק התובע להוצאות אביזרים רפואיים ופארא רפואיים, לרבות כיסא גלגלים, החלפה והתאמה, כיסא רחצה מעקות ואביזרי הגיינה והוא יזקק להוצאת אלה גם בעתיד.

27. מחמת התאונות ותוצאותיהן נזקק התובע להוצאות חשמל וכביסה מוגברות ויזדקק להוצאות אלה גם בעתיד.

28. עקב מצבו מחמת התאונות ובשים לב לפגיעה המשמעותית ולהיעדר ניידותו, נזקק התובע לשימוש מוגבר במוניות, ולהסעות מיוחדות ויזקק לכך גם בעתיד.

ד. העובדות המקנות סמכות לבית המשפט:

29. הנתבע חייב לפצות את התובעים, בגין אחריותו לתאונה כמפורט לעיל.

אשר על כן, מתבקש כב' ביהמ"ש להזמין את הנתבע לדין ולחייבו, לפצות את התובעים כמפורט לעיל, בצירוף ריבית חוקית מירבית והפרשי הצמדה מלאים מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל, ולרבות הוצאות המשפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.

אריאל פרייברג, עו"ד
~~ב"כ התובעים~~